
Оксана ГЕВКО
Назар Хом'як
(Дрогобич, Україна)

ПЕДАГОГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО В УМОВАХ ВІЙНИ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПЕДАГОГІВ

У складних умовах війни педагогічне партнерство стає ключовим елементом професійної підготовки вихователів і вчителів, сприяючи обміну досвідом та ресурсами між закладами освіти і громадськими організаціями. Співпраця між освітніми закладами, батьками та громадськими організаціями під час війни дозволяє створити інтегровану модель підготовки педагогів, що відповідає сучасним викликам і потребам підростаючого покоління.

Війна має руйнівний вплив на всі аспекти життя, зокрема на освіту. У цей складний час партнерство між різними учасниками навчального процесу набуває особливого значення. Воно не лише сприяє стабільності закладів освіти, але й стимулює впровадження інноваційних підходів у навчання. Зокрема, важливими стають дистанційні технології та підтримка психоемоційного стану викладачів, вихователів і вчителів, що є критично важливим для забезпечення якісної освіти.

У ситуаціях, коли неможливо забезпечити фізичну присутність студентів і педагогів в аудиторіях, дистанційні технології стають критично важливими. Вони дозволяють продовжувати освітній процес, адаптуючи навчальні програми до нових реалій. Співпраця з ІТ-компаніями і освітніми платформами, залучення інтерактивних навчальних ресурсів, що допомагає закладам освіти отримати доступ до новітніх технологій, а це, зі свого боку, робить навчання більш ефективним та інтерактивним.

Упровадження онлайн-курсів, створених у співпраці з університетами та професійними організаціями, дозволяє вихователям і викладачам отримувати актуальні знання та навички, необхідні для роботи в умовах кризи.

Використання спільних платформ для онлайн-колаборації та проведення навчальних занять, таких як Google Classroom, ZOOM чи Microsoft Teams, стають незамінними інструментами у професійній діяльності викладачів, особливо в умовах нестабільності, спричиненої війною. Вони не тільки дозволяють організувати навчальний процес, а й забезпечують обмін досвідом між педагогами та студентами, створювати спільні проекти та взаємодіяти в реальному часі, що є критично важливим для розвитку педагогічних методик. Це дозволяє викладачам не тільки ділитися навчальними матеріалами та обговорювати ефективні методики, а в інтерактивній формі проводити аудиторне практичне чи лекційне заняття, швидко та одночасно подавати важливу інформацію, проводити усне чи письмове опитування тощо.

Онлайн-платформи забезпечують також доступ до аналітики, що дає можливість викладачам оцінювати успішність своїх студентів та ефективність застосовуваних методів. Цей аналіз може стати основою для корекції навчального процесу та вдосконалення підходів до викладання. Викладачі разом із студентами можуть обговорювати результати їх письмових робіт, ділитися успішними практиками та інноваційними підходами. Це, зі свого боку, сприяє розвитку професійної спільноти, де педагоги та майбутні вихователі можуть отримувати підтримку один від одного.

При взаємній підтримці педагоги та студенти мають змогу отримувати не лише моральну підтримку, але й практичні поради щодо управління стресом та емоційними труднощами. Спільне обговорення різних стратегій подолання викликів може бути корисним, адже кожен учасник вносить в освітній процес свій унікальний досвід. Такі онлайн та аудиторні зустрічі можуть стати джерелом нових ідей і методів роботи, що допоможе підвищити загальну ефективність педагогічної діяльності.

Також для удосконалення освітнього процесу як у закладах вищої педагогічної освіти, так і в самих закладах дошкільної та

загальної середньої освіти важливе використання інтерактивних навчальних ресурсів. Інтеграція інтерактивних елементів, таких як відео, ігри та симуляції, робить процес навчання та виховання більш привабливим і адаптованим до потреб студентів. Співпраця з розробниками освітніх технологій може допомогти створити ресурси, що відповідають сучасним вимогам.

Доцільно також створювати спільні студентсько-викладацькі ресурси. Використання таких платформ дозволяє спільно розробляти, розміщувати, коригувати навчальні матеріали, які можуть бути використані всіма учасниками. Це не тільки економить час, але й підвищує якість навчального процесу, адже студенти можуть отримувати зворотний зв'язок про ефективність матеріалів у реальному часі. Такі платформи забезпечують можливість організації вебінарів і онлайн-тренінгів, що дає змогу не тільки студентам, а й педагогам підвищувати свою кваліфікацію, ознайомлюватися з новими методиками та обмінюватися досвідом із студентами інших університетів різних регіонів або навіть країн. Це сприяє розширенню професійних горизонтів і залученню нових ідей у викладанні та організації навчального процесу.

Адаптація навчального процесу до сучасних умов також вимагає інтеграції інтерактивних елементів, таких як відео, ігри та симуляції. Ці ресурси роблять навчання більш привабливим та ефективним, оскільки вони враховують різноманітність стилів навчання студентів, сприяють активному залученню студентів-вихователів до процесу навчання, що, в свою чергу, підвищує їхню мотивацію та інтерес до вивчення предметів.

Також використання відео та анімаційних матеріалів дозволяє педагогічним працівникам візуалізувати складні концепції та ідеї, ілюструвати фізичні, технічні, соціальні процеси, які важко практично продемонструвати, що робить їх більш зрозумілими для студентів.

Важливим елементом у підготовці фахівців сфери дошкілья є освітня гейміфікація та використання адаптивних навчальних програм. Інтерактивні ігри можуть бути використані для гейміфікації навчального процесу, що робить його більш захопливим, надає можливість вчитися, використовуючи ігрові технології, що

не тільки стимулює зацікавленість студентів, а й знижує рівень стресу, пов'язаного з традиційним навчанням та з реаліями сьогодення. Завдяки технологіям штучного інтелекту та алгоритмам адаптивного навчання програмний матеріал можна автоматично підлаштовувати під актуальні потреби студентів, пропонуючи матеріали відповідно до їхнього прогресу.

У воєнний час психоемоційний стан педагогів має велике значення для якості освіти. Організація тренінгів та семінарів з психоемоційної підтримки допомагає як викладачам, так і студентам справлятися зі стресом і емоційними труднощами, що виникають у воєнний період. Це також сприяє формуванню підтримуючої атмосфери в колективі у фізичному просторі та онлайн-форматах, а також усуває бар'єри, пов'язані з географічною відстанню (значна кількість студентів через умови війни опинилися за кордоном) та фізичною присутністю, дозволяючи отримати знання чи інтелектуальну, наукову чи психологічну допомогу незалежно від місця перебування.

Використання онлайн-колабораційних платформ та інтерактивних навчальних ресурсів відкриває нові горизонти для педагогів. Вони не тільки підвищують ефективність навчання, але й сприяють обміну досвідом і підтримують професійний розвиток студентів. В умовах війни ці інструменти стають особливо актуальними, адже забезпечують гнучкість та адаптивність навчального процесу, що критично важливо для підтримки якісної освіти.

Партнерство в умовах війни стимулює впровадження інноваційних підходів до навчання, включаючи дистанційні технології та підтримку психоемоційного стану майбутніх фахівців закладів дошкільної освіти. Цей підхід не лише забезпечує безперервність освітнього процесу, але й допомагає педагогам закладів вищої освіти адаптуватися до нових викликів. Важливо також, щоб усі учасники освітнього процесу об'єднували зусилля, створюючи сприятливе навчальне середовище навіть у складних умовах. Це дозволить зберегти якість освіти та підготувати нове покоління до успішного майбутнього.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гевко О. Інформаційні технології у закладах вищої освіти. Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2023. 242 с.

2. Гевко О., Возняк О. Формування логіко-математичних уявлень дітей дошкільного віку як основа алгоритмічного мислення молодшого школяра. *Виховання дітей та молоді: теорія і практика : зб.наук. праць* / за ред. Орести Карпенко. Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного університету імені Івана Франка, 2020. С.31–37.

3. Гевко О. Формування національно-патріотичних рис у студентів. *Рідна школа*. 2001. №11. С. 47–48.

4. Ковшар О.В. Теоретико-методичні засади організації передшкільної освіти : монографія. Криворізький педагогічний інститут ДВНЗ «Криворізький національний університет» МОН України. Кривий Ріг : Вид. Р. А. Козлов, 2015. 270 с.

5. Освітній процес в умовах війни та у повоєнний період: виклики, правила, перспективи : матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації, 4 березня – 14 квітня 2024 року. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. 368 с.